

*Άγιε μου Γιώργη αφέντη μου
Καλαματιανό Κωνσταντινουπόλεως - Ρυθμός επτάσημος*

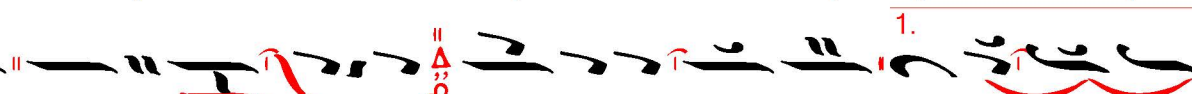
Ήχος $\frac{4}{9}$ Πα

A

γιε μου Γιωργη α φε ε ντη μουουκια φε ντη κα α

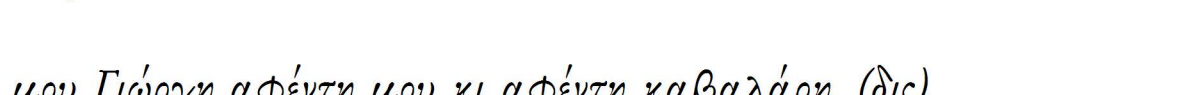
βα α λα ρη η η

λα ρη η η αρ μα τω με

νε με ε σπα θι ι ι και με χρυ σο κο ντα ρι ι ι

αρ ντα ρι ι ι

Άγιε μου Γιώργη αφέντη μου κι αφέντη καβαλάρη, (δισ)
 αρματωμένε με σπαθί και με χρυσό κοντάρι. (δισ)
 Θεριό έπεσε στην χώρα μας σ' ένα βαθύ πηγάδι, (δισ)
 ανθρώπους το ταΐζανε κάθε πρωί και βράδυ. (δισ)
 Μια μέρα δεν του πήγανε ανθρώπους να δειπνήσει, (δισ)
 σταλιά νερό δεν άφησε τη χώρα να δροσίσει. (δισ)
 Ας ρίξουμε τα μπουλεθιά κι ότινος θέλει ας πέσει, (δισ)
 να πάει το παιδάκι του του λιονταριού πεσκέσι. (δισ)
 Τα μπουλεθιά επέσανε σε μια βασιλοπούλα, (δισ)
 όπου την είχε ο βασιλιάς μόνη και μοναχούλα. (δισ)

Ξένος αγνώριστος περνά, την κόρη χαιρετάει, (δισ)
 κι η κόρη του αποκρίνεται, κι η κόρη του μιλάει. (δισ)
 «Τράβηξε ξένε από δω και το νερό αφρίζει, (δισ)
 κι ο δράκοντας τα δόντια του για μένα τα τροχίζει». (δισ)
 Γυρίζει ανατολικά και κάνει το σταυρό του
 και βγάζει το σπαθάκι του και κόβει το λαιμό του.

Για πες μου ξένη να χαρείς ποιο είναι τ' όνομά σου;
Κι εγώ θα κάνω χάρισμα στην οικογένειά σου.
Γιώργη με λένε το όνομα απ' την Καππαδοκία,
κι αν θες να κάνεις χάρισμα, χτίσε μια εκκλησία.
Βάλε ζερβά την Παναγιά, δεξιά έναν καβαλάρη,
αρματωμένο με σπαθί και με χρυσό κοντάρι.